

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΤΣΙΑΚΑ

επιμορφητού τοῦ ἐν Σέρραις τῆς Μακεδονίας Διδασκαλείου

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑ ΡΗΤΩΝ

Βραβεύεται ἐν τῷ Καραπανεῖω ἀγῶνι ὑπὸ τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλλην. Φιλολογικοῦ
Συλλόγου καὶ ἰσχυρίζεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος.

ΚΥΚΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Περίχων ἱστορία, ἕκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἰλημμένας,
παιδικῶς ἐκτεθειμένας καὶ βιογραφικῶς συντεταγμένας.

Μετὰ 21 εἰκόνων.

Ν. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑ ΠΡΩΤΗ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΕΠΙΣΤΑΣΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΤΣΙΑΚΑ

τελειοφόρου τοῦ ἐν Σέρραις τῆς Μακεδονίας Διδασκαλείου

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑ ΡΗΤΩΝ

Βραβευθεῖσα ἐν τῷ Καραπανεῖῳ ἀγῶνι ὑπὸ τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλλην. Φιλολογικοῦ
Συλλόγου καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος.

ΚΥΚΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Περιέχων ἱστορίας ἕκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰλημμένας,
παιδικῶς ἐκτεθειμένας καὶ βιογραφικῶς συντεταγμένας.

Μετὰ 21 εἰκόνων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

1882

LEONTOY T. TZANAS

ΤΕΡΑ ΕΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑ ΡΗΤΩΝ

ΚΥΚΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΜΙΣΤΟΣ

ΕΞ ΔΟΚΙΜΩΝ

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά 1882—Β', 215

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΩ, ΦΙΛΟΓΕΝΕΙ ΑΘΛΟΘΕΤΗ,

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ, ΚΑΡΑΠΑΝΩ,

ΑΝΔΡΙ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ ΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

ΖΩΠΥΡΕΙΝ ΕΥ ΕΙΔΟΤΙ

ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ Ο ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ

Γ. Ι. ΤΣΙΑΚΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

- Α' Ο ΑΒΡΑΑΜ. 1. 'Ο Αβραάμ ειρηνεύει μετά τοῦ Λώτ. 2. Φιλοξενία Αβραάμ και γέννησις Ἰσαάκ.
- Β' Ο ΙΩΣΗΦ. 3. 'Ο Ἰωσήφ μισεῖται. 4. 'Ο Ἰωσήφ βάλλεται εἰς λάκκον. 5. 'Ο Ἰωσήφ πωλεῖται. 6. 'Ο Ἰωσήφ βάλλεται εἰς τὴν φυλακὴν. 7. 'Ο Ἰωσήφ δοξάζεται. 8. 'Ο Ἰωσήφ ἀνταποθίδει καλὰ ἀντὶ κακῶν και φανεροῦται εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. 9. 'Ο Ἰωσήφ περιποιεῖται τὸν πατέρα και τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
- Γ' Ο ΜΩΥΣΗΣ. 10. 'Ο Μωϋσῆς γεννᾶται και σώζεται. 11. 'Ο Μωϋσῆς ὀδηγεῖ τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς ἐρήμους.
- Δ' 12. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ.
- Ε' 13. Ο ΟΦΝΙ ΚΑΙ ΦΙΝΕΕΣ.
- ΣΤ' 14. Ο ΣΑΜΟΗΛ.
- Ζ' Ο ΔΑΒΙΔ. 15. 'Ο Δαβὶδ μονομαχεῖ πρὸς τὸν Γολιάθ. 16. Οἱ δύο πιστοὶ φίλοι Δαβὶδ και Ἰωνάθαν.

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

1. 'Ο Ἰησοῦς γεννᾶται. 2. 'Ο Ἰησοῦς προσκυνεῖται ὑπὸ τῶν μάγων. 3. 'Ο Ἰησοῦς σώζεται εἰς Αἴγυπτον. 4. 'Ο Ἰησοῦς δωδεκαετής διδάσκει ἐν τῷ ἱερῷ. 5. 'Ο Ἰησοῦς βαπτίζεται. 6. 'Ο Ἰησοῦς θεραπεύει τὸν υἱὸν βασιλικοῦ ἀνθρώπου. 7. 'Ο Ἰησοῦς καταπαύει τὴν θαλασσοταραχὴν. 8. 'Ο Ἰησοῦς ἀνίστα τὸ θυγάτριον τοῦ Ἰαεῖρου. 9. 'Ο Ἰησοῦς ἀνίστα νεανίσκον ἐν Ναὺν. 10. 'Ο Ἰησοῦς τρέφει 5000 ἄνδρας. 11. 'Ο Ἰησοῦς εὐλογεῖ τὰ παιδία. 12. 'Ο Ἰησοῦς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ζακχαίου. 13. 'Ο Ἰησοῦς εἰσέρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ. 14. 'Ο Ἰησοῦς συλλαμβάνεται και καταδικάζεται εἰς θάνατον. 15. 'Ο Ἰησοῦς σταυροῦται και ἀποθνήσκει. 16. 'Ο Ἰησοῦς ἀνίσταται.

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑ ΡΗΤΩΝ

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Α' Ο ΑΒΡΑΑΜ

1. Ὁ Ἀβραὰμ εἰρηγεύει μετὰ τοῦ Λῶτ

α'. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἔζη ἐν τῇ χώρᾳ Χαναάν ὁ Ἀβραάμ· ὁ Ἀβραάμ ἦτο ἄνθρωπος δίκαιος καὶ θεοφοβούμενος. Ὁ δὲ Θεὸς ἠγάπα αὐτὸν πολὺ. Ὁ Ἀβραάμ εἶχε γυναῖκα τὴν Σάρραν· ἀλλ' υἱὸν δὲν εἶχε, διότι ἡ Σάρρα ἦτο στεῖρα. Εἶχεν ὁμοίως ὁ Ἀβραάμ ἀνεψιόν, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Λῶτ. Ὁ Ἀβραάμ ἦτο πλούσιος παρὰ πολὺ· εἶχε πρόβατα, βόας, καμήλους, ὄνους, ἀκόμη δὲ καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον. Ἀλλὰ καὶ ὁ Λῶτ εἶχε πρόβατα καὶ βόας, καὶ ἡ γῆ δὲν ἐχώρει αὐτοὺς διὰ νὰ κατοικῶσιν ὁμοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἔγεινε φιλονεικία ἀναμέσον τῶν ποιμένων τοῦ Ἀβραάμ καὶ ἀναμέσον τῶν ποιμένων τοῦ Λῶτ.

5

6'. Ὁ Ἀβραάμ ἠγάπα τὴν εἰρήνην καὶ εἶπε πρὸς τὸν Λῶτ· « Ἄς μὴ ὑπάρχη, παρακαλῶ, φιλονεικία ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοῦ, διότι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ εἰμεθα ἡμεῖς. Ἴδου δὲν εἶνε ὅλη ἡ γῆ ἔμπροσθέν σου; Χωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ. Ἐὰν σὺ ὑπάγῃς εἰς τὰ δεξιὰ, ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὰ ἀριστερά· ἐὰν σὺ εἰς τὰ ἀριστερά, ἐγὼ εἰς τὰ δεξιὰ. Ὁ Λῶτ ἀνέβλεψε καὶ εἶδε τὴν περὶ χωρον τοῦ Ἰορδάνου· ἐξέλεξε δὲ αὐτὴν καὶ κατόκησεν ἐκεῖ· ὁ δὲ Ἀβραάμ ἔμεινεν ἐν τῇ Χαναάν.

Ῥητ. Ματθ. Ε', Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

2. Φιλοξενία Ἀβραὰμ καὶ γέννησις Ἰσαάκ

α'. Ὁ Ἀβραὰμ ἐκάθητό ποτε παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες ἴσταντο ἀντικρὺ αὐτοῦ. Τρέξας δὲ ὁ Ἀβραὰμ ὑπεδέχθη αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν ὕδωρ διὰ νὰ πλύνωσι τοὺς πόδας αὐτῶν. Ἐν ᾧ οἱ τρεῖς ἄνδρες ἀνεπαύοντα ὑποκάτω ἑνὸς δένδρου, ὁ Ἀβραὰμ ἔλαβεν ἕν μωσχάριον παχὺ καὶ ὠραῖον, ἔσφαξεν αὐτὸ καὶ ἠτοίμασε φαγητά. Ἐλαβε δὲ καὶ βούτυρον καὶ γάλα καὶ παρέθηκε πάντα εἰς τοὺς τρεῖς ἄνδρας διὰ νὰ φάγωσιν. Εἷς δὲ ἐκ τῶν τριῶν ἀνδρῶν εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραὰμ· «Ἀβραὰμ, Σάρρα ἡ γυνὴ σου θὰ γεννήσῃ υἱόν, τὸν ὁποῖον θὰ ὀνομάσῃς Ἰσαάκ». Τότε ἡ Σάρρα ἐγέλασεν. Ἄλλ' ὁ Κύριος

εἶπεν· «Ὁ Θεὸς πάντα δύναται»· καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησαν οἱ ἄνδρες.

β'. Μετὰ καιρὸν ἐγέννησεν ἡ Σάρρα υἱὸν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος. Ὠνόμασε δὲ ὁ Ἀβραάμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰσαάκ. Τότε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦτο ἑκατὸν ἐτῶν, ἡ δὲ Σάρρα ἦτο ἐνενήκοντα ἐτῶν· καὶ ἐθαύμαζε πῶς εἰς τὸ γῆρας ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ὁ Ἰσαάκ ἠϋξήθη καὶ ἀπεγαλακτίσθη· ἐποίησε δὲ ὁ Ἀβραάμ συμπόσιον μέγα τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεγαλακτίσθη ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ῥητ. Λουκ. Α', 37. Οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

Β' Ο ΙΩΣΗΦ

3. Ὁ Ἰωσήφ μισεῖται

α'. Ὁ Ἰσαάκ ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ρεβέκκαν, ἡ ὁποία ἐγέννησε δίδυμα, ὁ πρωτότοκος ὠνομάσθη Ἡσαῦ καὶ ὁ δευτερότοκος ὠνομάσθη Ἰακώβ. Ὁ Ἰακώβ ἠϋξήθη καὶ ἐνυμφεύθη· ἀπέκτησε δὲ δώδεκα υἱούς, ἐκ τῶν ὁποίων πλειότερον ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ, διότι τοῦτον ἀπέκτησεν εἰς τὰ γηρατεῖα αὐτοῦ, καὶ διότι ἦτο πολὺ ἀγαθὸν παιδίον· ἐποίησε δὲ ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰωσήφ ἐνδύμα ποικίλον· οἱ δὲ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐμίσουν αὐτὸν καὶ δὲν ὠμίλουν λόγους εἰρηνικοὺς μετ' αὐτοῦ, διότι ἔβλεπον ὅτι ὁ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπα πλειότερον παρὰ πάντας.

β'. Ὁ Ἰωσήφ εἶδε ποτε ὄνειρον, διηγήθη αὐτὸ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· «Μοὶ ἐφάνη ὅτι ἐδένομεν δεμά-

τια εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ τὸ μὲν ἰδικόν μου δεμάτιον ἐστάθη ὄρθιον, τὰ δὲ ἰδικά σας δεμάτια ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν τὸ ἰδικόν μου δεμάτιον». Τοῦτο εἶπεν ὁ Ἰωσήφ οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἶπον· «Μήπως θὰ γείνης βασιλεὺς ἐφ' ἡμᾶς;» Ἐπειτα δὲ ἐμίσουν αὐτὸν παρὰ πολὺ.

Ῥητ. Ἰακώβ. Γ', 15. Ὅπου ζῆλος καὶ ἐρέθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

4. Ὁ Ἰωσήφ βάλλεται εἰς λάκκον

α'. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἔβοσκον τὰ πρόβατα εἰς τὴν πεδιάδα, ὁ δὲ Ἰωσήφ ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ εἶπεν ὁ πατήρ πρὸς αὐτόν· «Πορεύθητι, τέκνον μου, εἰς τὴν πεδιάδα, ἴδε ἂν ὑγιαίνωσιν οἱ ἀδελφοὶ καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἔλθῃ νὰ μοι ἀναγγείλης». Ὁ Ἰωσήφ ἐπορεύθη εἰς τὴν πεδιάδα καὶ εὗρε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. Ἐκεῖνοι δέ, ὅτε εἶδον τὸν Ἰωσήφ μακρόθεν, εἶπον ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Ἰδοὺ ἔρχεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ γείνη βασιλεὺς ἐφ' ἡμᾶς· ἄς φονεύσωμεν αὐτὸν καὶ ἄς εἴπωμεν πρὸς τὸν πατέρα· «Θηρίον κακὸν κατέφαγε τὸν Ἰωσήφ».

β'. Ὁ Ῥουβὴν, ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός, εἶπεν· «Μὴ χύσητε αἷμα, ἀδελφοί, ἀλλὰ βάλετε τὸν Ἰωσήφ εἰς ἓνα λάκκον τῆς ἐρήμου»· ἐν ᾧ οὗτοι ταῦτα ἔλεγον, ἤγγισε καὶ ὁ Ἰωσήφ· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν τὸ ἐνδύμα τὸ ποικίλον καὶ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, ἀλλ' ὁ λάκκος ἦτο κενός· ὕδωρ δὲν εἶχε. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ῥουβὴν ἀνεχώρησεν, οἱ δὲ ἄλλοι υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἐκάθισαν νὰ φάγωσιν ἄρτον. Τότε διήρχοντο ἐκεῖθεν ἔμποροι καὶ κατέβαι-

νον εις Αίγυπτον· αἱ δὲ κάμηλοι αὐτῶν ἦσαν φορτωμέναι ἀρώματα.

Ῥητ. Ἰακώβ. Ὅπου ζῆλος καὶ ἐρίθεια ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17

5. Ὁ Ἰωσήφ πωλεῖται

α'. Ὁ Ἰούδας εἶπε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. «Τί θὰ ὠφεληθῶμεν, ἐὰν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; Ἄς πωλήσωμεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἐμπόρους τούτους». Συνεφώνησαν μετὰ τοῦ Ἰούδα καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ καὶ ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἐμπόρους. Τότε ὁ Ῥουβὴν ἔλειπεν· ἀφοῦ δὲ ἐπέστρεψε κατέβη εἰς τὸν λάκκον διὰ νὰ σώσῃ τὸν

Ἰωσήφ· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠὔρεν αὐτόν, ἐλυπήθη καὶ ἔσχισε τὰ ἑαυτοῦ ἐνδύματα. Οἱ δὲ ἄλλοι ἀδελφοὶ ἔσφαξαν ἐρίφιον, ἔβαψαν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἐριφίου τὸ ἐνδύμα τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἔστειλαν αὐτὸ πρὸς τὸν πατέρα, ἀνήγγειλαν δὲ ταῦτα· «Ἴδού εὗρομεν αὐτὸ εἰς τὴν πεδιάδα· ἰδὲ ἂν εἶνε τοῦ υἱοῦ σου Ἰωσήφ».

β'. Ὁ Ἰακώβ ἐγνώρισεν ὅτι ἦτο τὸ ἐνδύμα τοῦ Ἰωσήφ καὶ εἶπε· «Θηρίον κατέφαγε τὸν Ἰωσήφ». Τότε ἔσχισε τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ καὶ ἔκλαιεν ἡμέρας πολλάς. Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συναθροίσθησαν διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν, ἀλλ' οὗτος δὲν παρηγορεῖτο. Οἱ δὲ ἔμποροι κατεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπώλησαν αὐτὸν εἰς βασιλικὸν ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος ὠνομάζετο Πετεφρῆς.

Ῥητ. Ψαλμ. ΡΑΒ', 4. Ἴδού δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοῦς ἐπὶ τὸ αὐτό.

6. Ὁ Ἰωσήφ βάλλεται εἰς τὴν φυλακὴν

α'. Ὁ Ἰωσήφ ἦτο δίκαιος καὶ ὁ Πετεφρῆς ἠὲ χαριστήθη παρ' αὐτοῦ πολὺ. Ὁ Πετεφρῆς κατέστησε τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐπιστάτην. Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἠυλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Πετεφρῆ ἐξ αἰτίας τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Πετεφρῆν εὐτυχίαν μεγάλην· ἀλλ' ἡ γυνὴ τοῦ Πετεφρῆ ἦτο κακὴ καὶ κατηγορεῖσε τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· καὶ ὁ Πετεφρῆς ἐπίστευσε τὰς κατηγορίας, ἐθυμώθη καὶ ἔβαλε τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν φυλακὴν, ἀλλ' ἐκεῖ ὁ Ἰωσήφ οὐδὲν κακὸν ἔπαθεν, διότι ἦτο ὁ Κύριος μετ' αὐτοῦ.

β'. Ὁ ἀρχιαινοχόρος καὶ ὁ ἀρχιαιτοποιδὸς τοῦ βασιλέως

της Αιγύπτου, τοῦ Φαραώ, ἠμάρτησαν· ὁ δὲ Φαραώ ὤργισθη καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν φυλακὴν· εἶδον δὲ ἐκεῖ τὴν αὐτὴν νύκτα ὄνειρα καὶ διηγήθησαν αὐτὰ εἰς τὸν Ἰωσήφ. Ὁ δὲ Ἰωσήφ εἶχε πνεῦμα Θεοῦ καὶ ἠρμήνευσε τὰ ὄνειρα ὀρθῶς· καὶ ὁ μὲν ἀρχιοινοχός διωρίσθη πάλιν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀρχισιτοποιὸς ἐκρεμάσθη. Καὶ παρεκάλεσε μὲν ὁ Ἰωσήφ τὸν ἀρχιοινοχόν διὰ τὴν ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ σῶσῃ αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς· ἀλλ' ὁ ἀρχιοινοχός ἐλησμόνησε τὸν Ἰωσήφ.

Ῥητ. Ψαλμ. ΛΓ, 39. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὑπρασπιστὴς αὐτῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

7. Ὁ Ἰωσήφ δοξάζεται

α'. Μετὰ δύο ἔτη ὠνειρεύθη ὁ Φαραώ καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ προσεκάλεσε μὲν πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Αἰγύπτου καὶ διηγήθη εἰς αὐτοὺς τὰ ὄνειρα· ἀλλ' οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ ἐρμηνεύσῃ αὐτὰ. Τότε ὁ ἀρχιοινοχός ἐνεθυμήθη τὸν Ἰωσήφ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Φαραώ ὅτι ἐν τῇ φυλακῇ ὑπάρχει νεανίσκος Ἑβραῖος, ὁ ὁποῖος ἐρμηνεύει τὰ ὄνειρα ὀρθῶς. Ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσε τὸν Ἰωσήφ· ἀφοῦ δὲ ἠλλαξάν τὴν στολὴν αὐτοῦ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Φαραώ. Τότε ὁ Φαραώ διηγήθη τὰ ὄνειρα εἰς τὸν Ἰωσήφ καὶ εἶπεν· «Ἐγὼ πρῶτον εἶδον πῶς ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβησαν ἑπτὰ ἀγελάδες παχεῖαι καὶ ἔβοσκον εἰς τοὺς ἀγρούς· ἔπειτα δὲ ἀνέβησαν ἄλλαι ἑπτὰ ἀγελάδες ἄσχημοι καὶ κατέφαγον τὰς πρῶτας. Δεύτερον δὲ εἶδον πῶς ἐφύτρωσαν ἑπτὰ στάχυες ἐκλεκτοί, ἔπειτα δὲ ἐφύτρωσαν ἄλλοι ἑπτὰ

στάχυες λεπτοί, και οί λεπτοί στάχυες κατέφαγον τούς εκλεκτούς στάχυας».

6

β'. Ὁ Ἰωσήφ εἶπε πρὸς τὸν Φαραῶ· «Τὰ δύο ὄνειρα, βασιλεῦ, ἐν προᾶγμα φανερόνουςιν· αἱ ἑπτὰ ἀγελάδες αἱ παγεῖαι και οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ ἐκλεκτοί σημαίνουσιν ὅτι ἑπτὰ ἔτη θά γείνη μεγάλη εὐφορία ἐν Αἰγύπτῳ· αἱ δὲ ἑπτὰ ἀγελάδες αἱ ἄσχημοι και οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοί σημαίνουσιν ὅτι μετὰ τὴν μεγάλην εὐφορίαν θά γείνη ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἀφορία και πείνα μεγάλη ἐν τῇ γῇ. Ἄλλὰ σύ, βασιλεῦ, εὗρὲ ἄνθρωπον σοφὸν και κατάρτησον αὐτὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ συναθροίσῃ γεννήματα κατὰ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐφορίας διὰ νὰ εὐρεθῶσι κατὰ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς πείνης.

γ' Ὁ λόγος τοῦ Ἰωσήφ ἤρесе τὸν Φαραώ· καὶ ὁ Φαραώ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην· ὁ Φαραώ ἐνέδυσε τὸν Ἰωσήφ στολὴν λαμπράν, ἐκρέμασε μάχαιραν χρυσῆν περὶ

τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν δεῦτερον ἄρχοντα εἰς πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον. Ἐπειτα δὲ ἦλθον τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐφορίας, ὁ δὲ Ἰωσήφ περιῆλθε τὴν Αἴγυπτον καὶ συνήθροισε σῖτον πολὺν ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. Ὅτε δὲ ἦλθον τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς ἀφορίας ἤνοιξεν ὁ Ἰωσήφ τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει σῖτον εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους.

Ῥητ. Ψαλμ. ΛΓ', 39. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου καὶ αὐτός ἐστιν ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

8. Ὁ Ἰωσήφ ἀνταποδίδει καλὰ ἀντὶ κακῶν καὶ
φανερῶται εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ

α'. Ἡ πείνα ἐφθασεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ὅπου κατῴκει
ὁ Ἰακώβ. Ὁ Ἰακώβ, ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ὑπάρχει
σῖτος, εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· « Κατάβητε εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον καὶ ἀγοράσατε σῖτον διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν ».

Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ προσεκύ-
νησαν τὸν ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου· ἄρχων δὲ τῆς Αἰγύπτου
ἦτο ὁ Ἰωσήφ. Καὶ ὁ μὲν Ἰωσήφ ἐγνώρισε τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐφανερῶθη εἰς αὐτούς· οὗτοι δὲ δὲν ἐγνώ-

ρισαν τὸν Ἰωσήφ· εἶπε δὲ ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἐπιστάτας αὐτοῦ· «Γεμίσατε τοὺς σάκκους τῶν ἀνθρώπων τούτων σῖτον, καὶ εἰς τὸ στόμιον ἐκάστου σάκκου θέσατε καὶ τὸ ἀργύριον ἐκάστου». Οὕτως ἔπραξαν οἱ ἐπιστάται. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἐφόρτωσαν τοὺς σάκκους ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν. Ὅτε δὲ ἐκένωσαν ἐκεῖ τοὺς σάκκους καὶ εἶδον τὰ ἀργύρια, ἐφοβήθησαν καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν.

β'. Ὅτε ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰακώβ ἐτελείωσεν ὁ σῖτος, τὸν ὁποῖον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔφερον ἐξ Αἰγύπτου, τότε εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς αὐτούς· «Λάβετε ὡς δῶρα μέλι καὶ καρύδια διὰ νὰ δώσητε εἰς τὸν ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου· λάβετε δὲ καὶ ἀργύρια διπλᾶ διὰ νὰ ἐπιστρέψητε καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν εἰς τοὺς σάκκους, καὶ νὰ πληρώσητε καὶ τὸν νέον σῖτον. Οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ἔπραξαν, ὅπως εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. Κατέβησαν δὲ εἰς Αἴγυπτον ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Ἰωσήφ καὶ παρέδωκαν εἰς αὐτὸν τὰ δῶρα. Ὁ δὲ Ἰωσήφ παρέθηκεν εἰς αὐτοὺς τράπεζαν καὶ οὗτοι ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐθαύμαζον πολὺ.

γ'. Ὁ Ἰωσήφ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κρατηθῆ, ἀλλ' ἔκλαυσε μεγαλοφώνως καὶ εἶπεν· «Ἐγὼ εἰμι ὁ Ἰωσήφ· Ζῆ ἀκόμη ὁ πατὴρ μου;» Οἱ ἀδελφοὶ καθὼς ἤκουσαν ταῦτα δὲν ἠδύναντο ν' ἀποκριθῶσι, διότι ἐταράχθησαν. Ὁ δὲ Ἰωσήφ εἶπεν· «Ἐγγίσατέ μου, ἀδελφοί μου, μὴ φοβεῖσθε δέ, διότι μὲ ἐπωλήσατε. Σπεύσατε ἤδη καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς τὸν πατέρα μου, ὅτι ζῶ καὶ κατάβητε ὅλοι εἰς Αἴγυπτον.» Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε μετ' αὐτῶν· ἀφ' οὗ δὲ ἔδωκε δῶρα καὶ ἀμάξας εἰς αὐτούς

διὰ νὰ καταβιβάσωσι τὸν πατέρα εἰς Αἴγυπτον καὶ καταβῶσι καὶ αὐτοί, τοὺς ἀπέστειλεν εἰς Χαναάν.

Ῥητ. Ματθ. 5', 14. Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

9. Ὁ Ἰωσήφ περιποιεῖται τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ

α'. Οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλθον εἰς Χαναάν καὶ εἶπον πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν· «Ὁ Ἰωσήφ ὁ υἱός σου ζῆ, καὶ εἶνε ἄρχων τῆς Αἰγύπτου.» Ὁ Ἰακώβ κατὰ πρῶτον δὲν ἐπίστευεν, ἀλλ' ἀφοῦ εἶδε τὰς ἀμάξας καὶ τὰ δῶρα, ἐπίστευσεν, ἐχάρη καὶ εἶπε· «Θὰ καταβῶ εἰς Αἴγυπτον νὰ ἴδω τὸν υἱόν μου πρὶν ἀποθάνω.» Ἐπειτα ἐθυσίασεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἰακώβ, Ἰακώβ, μὴ φοβοῦ νὰ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον, διότι καὶ ἐγὼ μετὰ σοῦ θὰ καταβῶ.» Ὁ Ἰακώβ ἀναθαρρήσας ἔλαβε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀνέβη μετ' αὐτῶν εἰς τὰς ἀμάξας καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον.

β'. Ἀφοῦ ἔμαθεν ὁ Ἰωσήφ ὅτι ἤρχετο ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνέβη εἰς ἄμαξαν καὶ ἐξῆλθε νὰ συναντήσῃ αὐτόν. Ὅτε δὲ ὁ Ἰακώβ εἶδε τὸν Ἰωσήφ, ἔπεσεν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε καὶ εἶπε· «Θὰ ἀποθάνω εὐχαρίστως, ἀφοῦ εἶδον τὸ πρόσωπόν σου.» Τότε ἔκλαυσε καὶ ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἔπειτα ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τὴν καλλίστην γῆν εἰς Αἴγυπτον. Ἐκεῖ κατῴκουν οἱ υἱοὶ Ἰακώβ καὶ ὁ Ἰακώβ καὶ ἦσαν πολὺ εὐχαριστημένοι.

γ'. Γηράσας ὁ Ἰακώβ καὶ νοήσας τὸ τέλος τῆς ζωῆς

αὐτοῦ, ἠύλόγησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· « Ἴδού ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ ὁ Θεὸς μου θὰ εἶνε μετ' ὑμῶν. Θέλω δὲ νὰ μὲ θάψητε εἰς Χαναάν. » Ταῦτα εἶπε καὶ ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐκλαυσαν αὐτὸν πολὺ, ἀνεβίβασαν τὸ νεκρὸν σῶμα αὐτοῦ εἰς Χαναάν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸ ἐκεῖ. Ἐπειτα ἐπέστρεψαν πάλιν πάντες εἰς Αἴγυπτον, καὶ πάλιν ὁ Ἰωσήφ ἠγάπα καὶ περιεποιεῖτο τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἀπέθανε δὲ ὁ Ἰωσήφ ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.

Ῥητ. Ἐφεσ. 5', 2. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

Γ' Ο ΜΩΥΣΗΣ

10. Ὁ Μωϋσῆς γεννᾶται καὶ σώζεται

α'. Οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ἐπληθύνθησαν ἐν Αἰγύπτῳ πολὺ καὶ ἔγειναν ἰσχυροὶ πολὺ. Οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ὠνομάζοντο ἄλλως Ἰσραηλίται, διότι ὁ Θεὸς εἶχεν ὀνομάσει τὸν Ἰακώβ Ἰσραήλ. ὠνομάζοντο δὲ καὶ Ἑβραῖοι· ὁ Φαραῶ, ὁ ὁποῖος ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ ἀπέθανε, καὶ ἔγεινε βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἄλλος Φαραῶ, ὅστις ἐφοβεῖτο τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἐτυράννει αὐτούς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἦτο μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, πάλιν ἐπληθύνοντο οὗτοι καὶ ἐγίνοντο ἰσχυροί. Διὰ τοῦτο ὁ Φαραῶ διέταξε τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, τοὺς Αἰγυπτίους, νὰ ῥίπτωσιν εἰς τὸν ποταμὸν πᾶν ἀρσενικὸν παιδίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.

β'. Ἑβραία γυνὴ ἐγέννησεν ἀρσενικὸν παιδίον, ἰδοῦσα δ' ὅτι ἦτο ὠραῖον ἔκρυπτεν αὐτὸ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς τρεῖς μῆνας· καὶ ἐπειδὴ τὸ παιδίον ἐκλαίει καὶ ἠκούετο, δὲν ἠδύ-

νατο νά κρύπτη αὐτὸ πλείοτερον. Τότε ἔχρισεν ἐν κάνιστρον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν δι' ἀσφαλτοπίσσης καὶ ἔβαλε εἰς αὐτὸ τὸ παιδίον. Τὸ κάνιστρον ἔδωκεν εἰς τὴν θυγατέρα αὐτῆς, καὶ αὕτη ἀφῆκεν αὐτὸ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ ἐκρύβη ἡ ἀδελφὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ παρετήρει μακρόθεν διὰ νὰ μάθῃ τί θὰ ἀπογείνη αὐτό.

γ'. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατέβη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ λουσθῇ· καὶ αἱ δούλαι τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραὼ περιεπάτουں πλησίον τοῦ ποταμοῦ. Ἄφου δὲ εἶδεν ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸ κάνιστρον, ἔστειλε μίαν δούλην διὰ νὰ λάβῃ αὐτό· καὶ ἐκείνη ἔπραξεν οὕτω.

Ἐνοήσατο δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸ κύνιστρον, καὶ ἰδοῦσα τὸ παιδίον, τὸ ὅποιον ἔκλαιεν, ἐλυπήθη αὐτὸ καὶ εἶπε· «Τοῦτο τὸ παιδίον εἶνε ἐκ τῶν Ἑβραίων». Τότε ἡ ἀδελφὴ τοῦ παιδίου ἔτρεξε πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε· «Θέλεις νὰ προσκαλέσω γυναῖκα διὰ νὰ θηλάσῃ τὸ παιδίον;» Ἀφοῦ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως εἶπεν, ὅτι θέλει, ἡ ἀδελφὴ τοῦ παιδίου προσεκάλεσε τὴν μητέρα αὐτῆς· ἐκείνη δὲ ἔλαβε τὸ παιδίον καὶ ἐθήλασεν αὐτό· ἀφοῦ δὲ ἐμεγάλωσε παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραῶ· ἡ ὁποία ὠνόμασε τὸ παιδίον Μωϋσῆν καὶ ἠγάπα αὐτὸ ὡς ἴδιον τέκνον.

Ῥητ. Ψαλμ. ΔΒ', 13. Ζωὴν καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, ἡ δὲ ἐπισκοπὴ σου ἐφύλαξε τὸ πνεῦμα μου.

11. Ὁ Μωϋσῆς ὁδηγεῖ τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς ἐρήμους

α'. Ὁ Θεὸς εἶδε τὰ δυστυχήματα τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυπήθη αὐτούς· εἶπε δὲ πρὸς τὸν Μωϋσῆν· «Μωϋσῆ, Μωϋσῆ, εἶδον τὰ δυστυχήματα τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ἐλυπήθην αὐτούς καὶ κατέβην νὰ ἐλευθερώσω αὐτούς. Καὶ ἰδοὺ στέλλω σὲ εἰς τὸν Φαραῶ νὰ εἴπῃς πρὸς αὐτὸν νὰ ἀφήσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· σὺ δὲ θὰ ὁδηγήσῃς αὐτοὺς ἔξω τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Μωϋσῆς ἐφοβήθη νὰ πράξῃ τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον, ἀλλ' ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ δύναμιν καὶ θάρρος· Ὁ Μωϋσῆς ἦλθε πρὸς τὸν Φαραῶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Κύριος ὁ Θεὸς προστάσσει νὰ ἀφήσῃς τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὴν ἐρημον καὶ νὰ προσκυνήσωσιν αὐτόν». Ταῦτα εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· ὁ Φαραῶ ὅμως δὲν ὑπήκουσεν,

ἀλλ' ἐβασάνιζε τοὺς Ἰσραηλίτας, ὁ δὲ Κύριος ὠργίσθη καὶ ἔστειλεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς Αἴγυπτίους ἀσθενείας καὶ γάλαζαν καὶ θάνατον. Τότε ὁ Φαραὼ φοβηθεὶς ἄφησε τοὺς Ἰσραηλίτας ἐλευθέρους· ὁ δὲ Μωϋσῆς παρέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὠδήγησεν εἰς ἐρήμους τόπους, ἔπου οὔτε χόρτον, οὔτε δένδρον, οὐδὲ ὕδατα ὑπῆρχον· ἀλλ' ὁ Κύριος ἔρριπτεν εἰς αὐτοὺς τροφήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὕδατα δὲ ἐξῆγεν ὁ Μωϋσῆς ἐκ τῶν λίθων· καὶ διετήρησεν ὁ Θεὸς ἐκεῖ τοὺς Ἰσραηλίτας τεσσαράκοντα ἔτη. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐδίδασκεν αὐτοὺς νὰ τιμῶσι τὸν Θεὸν καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ τέλος τῶν τεσσαράκοντα τούτων ἐτῶν.

Ῥητ. Ψαλμ. ΜΘ', 15. Ἐπικάλυψαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με. — Ψαλμ. ΡΜΔ', 15. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

12. Δ' Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

α'. Ὁ Μωϋσῆς ἀπέθανεν· ἄνθρωπος δὲ δίκαιος καὶ θεοφοβούμενος ἀναμέσον τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦτο ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυη. Ὁ Θεὸς ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· «Ἰησοῦ ἔσο γενναῖος καὶ δυνατὸς καὶ μὴ φοβοῦ, ἔπου καὶ ἂν ὑπάγῃς. Σὺ ὠδήγησον τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν γῶραν Χαναάν καὶ κυρίευσον αὐτήν». Οὕτω κατέστησεν ὁ Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἀρχηγὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν· οὗτος δὲ διέταξε τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ ἐτοιμασθῶσι, καὶ ἀφοῦ ἠτοιμάσθησαν, ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς Χαναάν.

Τὴν Χαναάν τότε ἐξουσίαζον λαοί, οἱ ὅποιοι ὄλοι ἐλά-

τρευνεῖδωλα, ἦσαν εἰδωλολάτραι· μόνοι δὲ οἱ Ἰσραηλῖται ἐλάτρευον τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς μόνον αὐτοὺς ἠγάπα.

β'. Ὁ Θεὸς ἠγάπα τοὺς Ἰσραηλίτας, ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐνθαρρυνθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπολέμησε τοὺς κατοίκους τῆς Χαναάν, ἐνίκησεν αὐτοὺς καὶ ἐκυριεύσεν ὅλην τὴν Χαναάν. Ἐπειτα παρέδωκεν αὐτὴν εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ ὅποιοι ἔχαιρον πολὺ· διότι ἡ Χαναάν ἦτο χώρα πολὺ εὐφορος.

Γηράσας ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκάλεσε τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· « Εἶδετε πῶς ὁ κύριος ἐβοήθησεν ἡμᾶς καὶ ἐνίκησαμεν τοὺς κατοίκους τῆς Χαναάν, καὶ ἐκυριεύσαμεν τὴν ὠραίαν ταύτην γῆν. Διὰ τοῦτο ἐνθυμείσθε τὰ μεγάλα εὐεργετήματα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγαπάτε αὐτόν. Ἐὰν δὲ ἀφήσητε αὐτόν καὶ αὐτὸς θέλει καταστρέψει ὑμᾶς. Ἐγὼ ὁμῶς καὶ ἡ οἰκία μου θὰ λατρεύσωμεν τὸν Κύριον ». Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ὅλος δὲ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐφώνησε· « Καὶ ἡμεῖς τὸν Κύριον θὰ λατρεύωμεν καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ θὰ ἀκούωμεν ». Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανεν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.

Ῥητ. Ἰησ. Ναυῆ.ΚΔ'. 15. Ἐγὼ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

13. Ε' Ο ΟΦΝΙ ΚΑΙ ΦΙΝΕΕΣ

α'. Ὁ Ἥλὶ ἦτο ἀρχιερεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶχε δύο υἱοὺς· ὁ εἷς ὠνομάζετο Ὀφνὶ καὶ ὁ ἄλλος Φινεές. Ὁ Ὀφνὶ καὶ ὁ Φινεές δὲν ἐτίμων τὸν Θεόν, διότι, ὅτε οἱ ἄνθρωποι ἐθυσίαζον ἐν τῷ ναῷ, αὐτοὶ ἤρπαζον τὰ κρέατα πρὸ τοῦ ναὶ θυμιαθῶσιν· ὅτε δὲ οἱ ἄνθρωποι ἔλεγον λόγον τινὰ

πρὸς αὐτούς, ὁ Ὀφνὶ καὶ ὁ Φινεὲς ὠργίζοντο καὶ ἐκακο-
λόγουν καὶ ἀνθρώπους καὶ Θεόν· οὕτω δὲ ἡ ἁμαρτία τῶν
παιδαρίων ἐκείνων ἦτο μεγάλη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ὁ
Ἥλι τότε ἦτο γέρων· ἀκούσας δὲ ὅσα ἔπραττον οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας εἶπε· « Τέκνα μου, οἱ λόγοι
τοὺς ὁποίους ἀκούω δὲν εἶνε καλοί· ἐμποδίζετε τὸν λαὸν
νὰ λατρεύῃ τὸν Κύριον καὶ δὲν πράττετε καλῶς ». Τόσα
μόνον εἶπεν ὁ Ἥλι· ὁ δὲ Ὀφνὶ καὶ ὁ Φινεὲς δὲν ὑπήκουσαν
εἰς τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς αὐτῶν· οὗτος δὲ δὲν ἠδύνατο
πλέον νὰ παιδεύῃ αὐτούς.

6'. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐπολέμουν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους
κατὰ τῶν Φιλισταίων· ἀλλ' οὗτοι ἐνίκησαν τοὺς Ἰσραηλί-
τας. Οἱ δὲ Ἰσραηλῖται πάλιν ἐκίνησαν πόλεμον κατὰ τῶν
Φιλισταίων, καὶ τότε παρευρίσκοντο εἰς τὸ στράτευμα τῶν
Ἰσραηλιτῶν ὁ Ὀφνὶ καὶ ὁ Φινεὲς. Ἀφ' οὗ δὲ ἐγένετο μάχη
πάλιν ἐνικήθησαν οἱ Ἰσραηλῖται καὶ ἐφρονεύθησαν πολλοί·
τότε ἐφρονεύθησαν καὶ οἱ ἀθεόφοβοι υἱοὶ τοῦ Ἥλι ὁ Ὀφνὶ
καὶ Φινεὲς. Ὁ δὲ Ἥλι ἐκάθητο ἐπὶ θρονίου πλησίον τῆς
θύρας τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας καὶ περιέμενε νὰ μάθῃ τί θὰ
γείνη εἰς τὸν πόλεμον. Ὅτε δὲ ἦλθεν εἰς Ἰσραηλίτης ἐκ
τοῦ πολέμου καὶ εἶπεν ὅτι ἐνικήθησαν οἱ Ἰσραηλῖται καὶ
ἐθανατώθησαν ὁ Ὀφνὶ καὶ ὁ Φινεὲς, ἔπεσεν ἐκ τοῦ θρα-
νίου πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἀπέθανεν.

Ῥητ. Α', Κορινθ. Γ', 47. Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθереῖ
τοῦτον ὁ Θεός. — Παροιμ. ΙΓ', 24. Ὅς φείδεται τῆς βακτηρίας μισεῖ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.

14. ΣΤ' Ο ΣΑΜΟΥΗΛ

α' Κατὰ τοὺς χρόνους, κατὰ τοὺς ὁποίους ἀρχιερεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦτο ὁ Ἥλϊ, ἔζη ἡ θεοφοβούμενη γυνὴ Ἄννα· αὕτη δὲν εἶχε τέκνα· καὶ διὰ τοῦτο ἔκλαιε καὶ δὲν ἔτρωγε. Προσηύχετο δὲ ἡ Ἄννα πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἔλεγεν· «Ἐὰν δώσης, Κύριε, εἰς τὴν δούλην σου υἱόν, θὰ δώσω αὐτὸν εἰς τὸν ναόν σου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ». Ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν παράκλησιν τῆς Ἄννης καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν υἱόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ἄννα ὠνόμασε Σαμουήλ. Ὅτε δὲ ἀπεγαλάκτισεν αὐτόν, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν Ἥλϊ καὶ ἠύχαρίστησε τὸν Θεόν. Ὁ Σαμουήλ ἔζη μὲν ἐν τῷ ναῷ μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἥλϊ, ἀλλ' ἦτο θεοφοβούμενος καὶ ἔπραττε κατὰ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα τοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεές. Διὰ τοῦτο ἠγαπάτο ὁ Σαμουήλ παρὰ Θεοῦ καὶ παρ' ἀνθρώπων. Ἐχοιμάτο δὲ πάντοτε ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου καὶ ἦτο πάντοτε πιστὸς εἰς αὐτόν. Ὅτε δὲ ἐμεγάλωσε κατέστησεν αὐτόν ὁ Κύριος ἀρχιερέα καὶ κριτὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Ῥητ. Παροιμ. Β', 21. Ἀμαρτάνοντας καταδιώξετε κακά, τοὺς δὲ δικαίους καταδιώξετε ἀγαθά.

Ζ' Ο ΔΑΒΙΔ

15. Ὁ Δαβὶδ μοιμαχεῖ πρὸς τὸν Γολιάθ.

α'. Οἱ Φιλιισταῖοι ἐπολέμουν ποτὲ πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ τὰ στρατεύματα τῶν Φιλισταίων ἴσταντο ἀντικρὺ εἰς τὰ στρατεύματα τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ὑπῆρχε δὲ ἀναμέ-

σον τῶν Φιλισταίων ἀνὴρ δυνατός, ὅστις ὠνομάζετο Γολιάθ. Οὗτος ἦτο ὑψηλὸς τέσσαρας πήχεις καὶ μίαν πθαμὴν· ἐφόρει δὲ περικεφαλαίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ θώρακα περὶ τὸ στήθος, καὶ ἐκράτει ἀσπίδα εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ δόρυ εἰς τὴν ἄλλην. Ἐξήρχετο δὲ ὁ Γολιάθ ἀντικρὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὕβριζεν αὐτοὺς καὶ ἐφώναζεν «Ἐκλέξατε τὸν ἀνδρείότατον Ἰσραηλίτην καὶ στείλατε αὐτὸν διὰ νὰ μονομαχήσωμεν». Ὅτε ἤκουσαν ταῦτα οἱ Ἰσραηλιταὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ Σαοὺλ ἐφοβήθησαν πάντες πάρα πολύ.

80
6'. Νεανίσκος ξανθός, ὅστις ἐλέγετο Δαβὶδ, ἦλθε τότε εἰς τὸ στράτευμα τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ νὰ ἰδοῦ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ὅτε ἤκουσεν ὁ Δαβὶδ τὸν Γολιάθ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαοὺλ· «Ἐγώ, βασιλεῦ, θὰ πορευθῶ νὰ πολεμήσω

πρὸς τὸν Γολιάθ». Καὶ ὁ Σαοὺλ εἶπε πρὸς τὸν Δαβίδ· « Δὲν θὰ δυνηθῆς σὺ τέκνον μου, νὰ πολεμήσῃς πρὸς τὸν Γολιάθ, διότι σὺ, μὲν εἶσαι παιδάριον, ἐκεῖνος δὲ ἀνὴρ πολεμιστῆς ». Ἄλλ' ὁ Δαβίδ εἶπε· « Ἐγώ, βασιλεῦ, ὁ δοῦλός σου, ἔβοσκον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Λέων δὲ τις ἤρπασεν ἐν πρόβατον, ἐγὼ ὅμως ἔσωσα τὸ πρόβατον καὶ ἐθανάτωσα τὸν λέοντα. Ὁ δὲ Κύριος, ὅστις μὲ ἐφύλαξεν ἀπὸ τὸν λέοντα, αὐτὸς θὰ μὲ φυλάξῃ καὶ ἀπὸ τὸν Γολιάθ ». Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σαοὺλ εἶπε πρὸς τὸν Δαβίδ· « Πορεύου, τέκνον μου, καὶ ὁ Κύριος θὰ εἶνε μετὰ σοῦ ».

γ'. Ὁ Δαβίδ ἔβαλε πέντε λίθους εἰς τὸ ποιμενικὸν σακ-
κούλιον ἔλαβε σφενδόνην καὶ ἐπορεύθη ἐναντίον τοῦ Γολιάθ.

Ἐκεῖνος ἰδὼν τὸν Δαβὶδ ἐξύβρισεν αὐτὸν καὶ εἶπε· « Μήπως κύων εἶμαι ἐγὼ καὶ ἔρχεσαι ἐναντίον μου μετὰ λίθων; » ὁ δὲ Δαβὶδ ἀπήντησεν, εἶσαι χειρότερος τοῦ κυνός, καὶ σὺ μὲν ἔρχεσαι μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος, ἐγὼ δὲ ἔρχομαι ἐναντίον σου ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, ὅστις θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ σὲ φονεύσω ». Ἄμα εἰπὼν ταῦτα ὁ Δαβὶδ ἔλαβε ἓνα λίθον ἐκ τοῦ σακκουλίου, ἐσφενδόνησεν αὐτὸν καὶ ἐκτύπησε τὸν Γολιάθ εἰς τὸ μέτωπον· ὁ λίθος εἰσῆλθεν εἰς τὸ μέτωπον· καὶ ὁ Γολιάθ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον. Τότε τρέξας ὁ Δαβὶδ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν τοῦ Γολιάθ καὶ ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καθὼς δὲ εἶδον οἱ Φιλιισταῖοι ὅτι ἀπέθανεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, ἔφυγον ὅλοι, οἱ δὲ Ἰσραηλῖται ἔτρεξαν καὶ ἐφόνευσαν πολλούς.

Ῥητ. Ψαλμ. ΡΜΔ', 20. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

16. Οἱ δύο πιστοὶ φίλοι Δαβὶδ καὶ Ἰωνάθαν

α'. Ἡ μεγαλειτέρα πόλις τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦτο ἡ Ἱερουσαλήμ, ὅπου κατοῦκει ὁ Βασιλεὺς Σαούλ. Ὅτε οἱ Ἰσραηλῖται ἐπέστρεφον ἐκ τοῦ πολέμου, εἰς τὸν ὅποιον ἐνίκησαν τοὺς Φιλισταίους, τότε αἱ γυναῖκες ἔψαλλον ᾄσματα καὶ ἐπῆνουν τὸν Δαβὶδ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη διὰ τοῦτο καὶ ἐφοβήθη μήπως ὁ Δαβὶδ γείνη βασιλεὺς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Δαβὶδ ἦτο δίκαιος καὶ σοφὸς εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἦτο πάντοτε μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἠγάπων τὸν Δαβὶδ πολὺ, ὁ δὲ Σαούλ ἐφοβήθη πλείοτερον καὶ ἠθέλησε νὰ θανατώσῃ αὐτόν.

β'. Ὁ Σαούλ εἶχεν υἱόν, ὁ ὅποιος ὠνομάζετο Ἰωνάθαν· εἰς τοῦτον ὁ Σαούλ ἐφανέρωσε τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ Ἰωνάθαν εἶχε πιστὴν φιλίαν μετὰ τοῦ Δαβίδ, ἡγάπα αὐτὸν πολὺ καὶ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐπειτα δὲ συνεβούλευσεν αὐτὸν νὰ κρυβῆ, καὶ ὁ Δαβίδ ἐκρύβη. Ὁ δὲ Ἰωνάθαν ὠμίλησε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πῶς ὁ Δαβίδ ἔσωσε τοὺς Ἰσραηλίτας ἐκ τῶν Φιλισταίων, καὶ οὕτω καθησύχασεν αὐτὸν καὶ ὠδήγησεν ἐμπροσθεν αὐτοῦ τὸν Δαβίδ.

γ'. Μετὰ καιρὸν ἠθέλησε πάλιν ὁ Σαούλ νὰ φονεύσῃ τὸν Δαβίδ. Οὗτος δὲ σωθεὶς ἔφυγεν εἰς τοὺς ἀγρούς. Ὁ δὲ Σαούλ μαθὼν ὅτι τὸν Δαβίδ ἀγαπᾷ ὁ Ἰωνάθαν εἶπε πρὸς αὐτόν· «Υἱὲ ἄθλιε, γινώσκω ἐγὼ ὅτι σὺ εἶσαι φίλος τοῦ Δαβίδ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν θὰ λάβῃς σὺ τὴν βασιλείαν, ἐν ὧσιν οὗτος ζῆ. Διὰ τοῦτο ὠδήγησον ἐκεῖνον νὰ θανατωθῆ». Τότε ὁ Ἰωνάθαν εἶπε· «Τί κακὸν ἐπραξεν ἐκεῖνος διὰ νὰ θανατωθῆ;» Ὁ δὲ Σαούλ ὀργισθεὶς ἠθέλησε νὰ θανατώσῃ τὸν Ἰωνάθαν· ἀλλ' οὗτος φυγὼν ἦλθεν εἰς τοὺς ἀγρούς, ὅπου εὔρε τὸν Δαβίδ. Ἐκεῖ δὲ οἱ δύο πιστοὶ φίλοι κατεφιλήθησαν καὶ ἔκλαυσαν πολὺ. Πάντοτε δὲ ἡγάπα ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ὅπως ἕκαστος ἡγάπα τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν.

Ῥητ. Σοφ. Σειρ. Γ', 14. Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά, ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν εὔρε θησαυρόν.

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

1. Ὁ Ἰησοῦς γεννᾶται

α'. Ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἐστάλη παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν Ναζαρέτ· ἐκεῖ κατοῦσε παρθένος, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Μαρία. Εἰς ταύτην ἐλθὼν ὁ ἄγγελος εἶπε· « Χαῖρε, Μαρία, ὁ Κύριος εἶνε μετὰ σοῦ. » ἡ Μαρία καθὼς ἤκουσε τὸν λόγον τοῦτον ἐφοβήθη, ὁ δὲ ἄγγελος εἶπε· « Μὴ φοβοῦ, Μαρία, διότι σὺ ἔχεις χάριν παρὰ Θεοῦ. Ἴδου θὰ γεννήσῃς υἱὸν καὶ θὰ ὀνομάσῃς αὐτὸν Ἰησοῦν· οὗτος θὰ εἶνε μέγας καὶ υἱὸς Θεοῦ θὰ ὀνομασθῇ. » Τότε εἶπεν ἡ Μαρία· « Ἴδου ἐγὼ εἶμαι δούλη τοῦ Κυρίου· ἄς γείνη κατὰ τὸν λόγον σου ». Ὁ δὲ ἄγγελος Γαβριήλ ἀπῆλθεν.

β'. Ἐπειτα ἐφάνη ἄγγελος εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν μνηστῆρα τῆς Μαρίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· « Ἡ Μαρία θὰ γεννήσῃ υἱόν, ὅστις θὰ ὀνομασθῇ Ἰησοῦς καὶ ὅστις εἶνε υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ δὲ παράλαβε τὴν Μαρίαν καὶ βοήθει αὐτήν ». Ταῦτα εἶπεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπῆλθεν, ὁ δὲ Ἰωσήφ παρέλαβε τὴν Μαρίαν καὶ ἐβοήθει αὐτήν. Μετ' ὀλίγον καιρὸν διέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα. Ἡ Μαρία κατοῦσε μὲν ἐν Ναζαρέτ, ἀλλ' ἡ πατρὶς αὐτῆς

ἦτο ἡ πόλις Βηθλεέμ. Ἀνέβησαν δὲ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία εἰς Βηθλεέμ καὶ ἐκεῖ εἰσῆλθον εἰς σπήλαιον νὰ διανυκτερεύσωσιν, διότι δὲν εὔρον ἄλλον τόπον νὰ καταλύσωσιν· ἀλλ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἐγέννησεν ἡ παρθένος Μαρία τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐσπαργάνωσε καὶ ἔθηκεν ἐντὸς τῆς φάτνης τῶν ἀλόγων ζώων.

γ'. Πλησίον τοῦ σπηλαίου ἦσαν ποιμένες φυλάττοντες τὴν νύκτα τὰ ποίμνια αὐτῶν· ἅμα δὲ ἐγέννησεν ἡ Μαρία τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἰδοὺ τότε ἐγένετο λάμψις μεγάλη καὶ οἱ ποιμένες ἐφοβήθησαν· ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτοὺς καὶ εἶπε· « Μὴ φοβεῖσθε, ἀλλὰ χαίrete, διότι σήμερον ἐγεννήθη ἐν Βηθλεέμ σωτὴρ, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ

ἐξαίφνης ἐφάνη πλῆθος ἀγγέλων, οἵτινες ἔψαλλον καὶ ἔλεγον
 « Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
 εὐδοκία ». Ἀφοῦ οἱ ἄγγελοι ἔψαλαν ταῦτα ἀπῆλθον εἰς τὸν
 οὐρανόν, οἱ δὲ ποιμένες εὗρον τὸν Ἰησοῦν ἐντὸς τοῦ σπη-
 λαίου καὶ προσεκύνησαν αὐτόν· ἀνήγγειλαν δὲ εἰς πάντας,
 ὅσα ἤκουσαν καὶ ὅσα εἶδον, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Ῥητ. Λουκ. Β', 4. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀν-
 θρώποις εὐδοκία. — Β' Κορινθ. Η', 9. Γινώσκετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν.

2. Ὁ Ἰησοῦς προσκυνεῖται ὑπὸ τῶν μάγων

α'. Ὅτε ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας,
 ἰδοὺ μάγοι ἦλθον ἀπ' Ἀνατολῶν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἔλεγον.
 « Ποῦ ἐγεννήθη ὁ νέος βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἡμεῖς εἶδο-
 μεν τὸν ἀστέρα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν νὰ προσ-

κυνήσωμεν αὐτόν». Τότε βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἦτο ὁ Ἡρώδης· οὗτος καθὼς ἤκουσε τοὺς λόγους τῶν μάγων ἐφοβήθη· συναθροίσας δὲ πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, ἤρώτα νὰ μάθῃ παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται· ἐκεῖνοι δὲ εἶπον· «Ὁ Χριστὸς γεννᾶται ἐν Βηθλεέμ». Τότε ὁ Ἡρώδης κρυφίως προσκαλέσας τοὺς μάγους εἶπε· «Ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἀφοῦ δὲ εὔρητε αὐτό, ἀναγγεῖλατέ μοι διὰ νὰ πορευθῶ καὶ προσκυνήσω καὶ ἐγὼ αὐτό».

β'. Οἱ μάγοι ἀκούσαντες τὸν βασιλέα ἐξῆλθον τῆς Ἰερουσαλήμ καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, τὸν ὁποῖον εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, πάλιν ὠδήγει αὐτοὺς καὶ ἐστάθη ἐπάνω ἐκεῖ, ὅπου ἦτο τὸ παιδίον. Τότε οἱ μάγοι ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸν Ἰησοῦν, προσεκύνησαν αὐτὸν καὶ προσέφερον δῶρα. Ὅτε δὲ ἤθελον νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἰερουσαλήμ πρὸς τὸν Ἡρώδη, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἀνήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν Ἡρώδη, διότι οὗτος ἤθελε νὰ φονεύσῃ τὸ παιδίον· καὶ οἱ μάγοι δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Ῥητ. Ψαλμ. 44. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. — Ἀπολυτίκιον τῶν Χριστουγέννων. «Ἡ Γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολῶν, Κύριε, δόξα σοι».

3. Ὁ Ἰησοῦς σώζεται εἰς Αἴγυπτον.

α'. Οἱ μάγοι ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν δι' ἄλλης ὁδοῦ καὶ ὅτε ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν Ἡρώδη, ἄγγελος δὲ Κυ-

ρίου φαίνεται εἰς τὸν Ἰωσήφ κατὰ τὴν νύκτα εἰς τὸ ὄνειρον αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· « Ἰωσήφ, ἐγέρθητι, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον καὶ μένε ἐκεῖ ἕως ἄν σοι εἴπω· διότι μέλει ὁ Ἡρώδης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον διὰ νὰ θανατώσῃ αὐτό ». Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐγερθεὶς τὴν νύκτα παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον.

6. Ὁ Ἡρώδης περιέμενε τοὺς μάγους, ἀλλ' ἀφοῦ εἶδεν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ αὐτῶν, ἐθυμώθη καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδιά τῆς Βηθλεέμ καὶ τῆς περιχώρου ὅσα ἦσαν μικρότερα τῶν δύο ἐτῶν. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐσώθη· μετ' ὀλίγον δὲ καιρὸν ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης. Καὶ ἰδοὺ πάλιν

ἄγγελος Κυρίου φαίνεται εἰς τὸν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ λέγει· «Ἰωσήφ, ἐγέρθητι, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν Ἰσραήλ, διότι ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης». Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γῆν Ἰσραήλ, καὶ κατώκησεν ἐν τῇ πόλει Ναζαρέτ.

Ῥητ. Ψαλμ. ΡΜΔ', 20. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

4. Ὁ Ἰησοῦς δωδεκαετῆς διδάσκει ἐν τῷ ἱερῷ.

α'. Οἱ γονεῖς τοῦ Ἰησοῦ ἐπορεύοντο κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα. Ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐγεῖνε

δώδεκα ἐτῶν, οἱ γονεῖς αὐτοῦ παρέλαβον καὶ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐώρτασαν ἐκεῖ ὁμοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Πάσχα, ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία ἐπέστρεφον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔμεινεν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἀλλ' ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία δὲν ἐγνώριζον τοῦτο· αὐτοὶ ἐνόμιζον ὅτι ὁ Ἰησοῦς προῦχώρησε μετὰ τῶν γνωστῶν καὶ συγγενῶν των· περιπατήσαντες δὲ μιᾶς ἡμέρας δρόμον ἔφθασαν τοὺς γνωστοὺς καὶ συγγενεῖς καὶ ἐζήτησαν τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ δὲν εὔρον αὐτόν· διὰ τοῦτο λυπούμενοι ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ.

6'. Ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία ζητήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἐν Ἱερουσαλήμ εὔρον αὐτὸν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ· ἐκεῖ ἐκάθητο ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἤκουεν αὐτοὺς καὶ ἠρώτα αὐτούς. Ἐθαύμαζον δὲ ὅλοι ὅσοι ἤκουον αὐτὸν διὰ τὰς ἐρωτήσεις καὶ διὰ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ. Καὶ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτε εἶδον αὐτόν, ἐθαύμασαν· εἶπε δὲ ἡ μήτηρ πρὸς αὐτόν· « Τέκνον, διατί ἐπραξας εἰς ἡμᾶς οὕτω; Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· « Δὲν ἐγινώσκετε, ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου ἔπρεπε νὰ εἶμαι; » Ἐπειτα δὲ κατέβη ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν Ναζαρέτ καὶ ὑπήκουεν εἰς αὐτούς, ἠῤῥαξε δὲ καὶ σοφὸς ἐγένετο καὶ χάριν εἶχε παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ῥητ. Ψαλμ. ΚΒ', 7. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου.—Ἐφεσ. Σ', 1—3. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

5. Ὁ Ἰησοῦς βαπτίζεται

α'. Ὁ Ἰωάννης, ὁ υἱὸς τοῦ Ζαχαρίου καὶ τῆς Ἐλισάβετ, ἦτο ἄνθρωπος δίκαιος καὶ ἠγαπημένος παρὰ Θεοῦ· ἔζη δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐφόρει ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ἐζώνετο ζώνην δερματίνην· ἔτρωγε δὲ ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Ὁ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἔλεγε· «Μετανοεῖτε». Τότε πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἤρχοντο εἰς τὸν Ἰωάννην, οὗτος δὲ ἐβάπτιζεν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

β'. Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ βαπτισθῇ παρὰ τοῦ Ἰωάννου· ὁ δὲ Ἰωάννης ἐμπόδιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγεν· «Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην

νά βαπτισθῶ παρὰ σοῦ, καὶ σὺ ἔρχεσαι πρὸς με διὰ νὰ σὲ βαπτίσω». Ἀφοῦ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι οὕτω θέλει ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισεν αὐτόν. Καθὼς δὲ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἐπάνω τοῦ ὕδατος καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί. Τότε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατέβη ὡς περιστερὰ ἐπάνω εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν ἡ ὁποία ἔλεγεν· «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα».

Ῥητ. Μαρκ. ΙΓ' 16. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.—Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός κτλ.

6. Ὁ Ἰησοῦς θεραπεύει τὸν υἱὸν ἐνὸς βασιλικοῦ ἀνθρώπου

α'. Ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐν τῇ πόλει Κανᾶ· πλησίον τῆς Κανᾶ ὑπῆρχεν ἄλλη πόλις, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Καπερναοῦμ. Ἐν αὐτῇ ἔζη βασιλικὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχεν υἱὸν ἀσθενῆ. Καθὼς δὲ ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐν Κανᾶ, ἦλθεν ἐκεῖ καὶ παρεκάλει τὸν Ἰησοῦν νὰ καταβῆ εἰς Καπερναοῦμ διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, διότι ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· «Πορεύου ὁ υἱός σου ζῆ» καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐπίστευσεν εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπορεύθη.

β'. Ἐνῶ ὁ βασιλικὸς ἄνθρωπος κατέβαινεν εἰς τὴν Καπερναοῦμ, ἀπήντησαν αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ εἶπον ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ζῆ. Ἐκεῖνος δὲ ἠρώτα νὰ μάθῃ ποῖαν ὥραν ἔγεινε καλλίτερον ὁ υἱὸς αὐτοῦ· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον· «Χθὲς τὴν ἐβδόμην ὥραν ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός». Ἐγνώρισε δὲ

ὁ πατήρ ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· « Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῆ ». Τότε ἐπίστευσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ.

Ῥητ. Ψαλμ. ΜΘ', 15. Ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με.

7. Ὁ Ἰησοῦς καταπαύει τὴν θαλασσοταραχὴν

α'. Ὁ Ἰησοῦς εἶχε πολλοὺς μαθητάς, οἱ ὅποιοι ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ ἤκουον τοὺς λόγους αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς εἰσηλθὲ ποτε εἰς πλοῖον καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Μετ' ὀλίγον ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ ταραχὴ μεγάλη, ὥστε τὸ πλοῖον ἐσκεπάζετο ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμᾶτο, οἱ δὲ μαθηταὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον· «Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα». Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει· «Τί δεῖλοί καὶ ὀλιγόπιστοι εἶσθε;» Μετὰ ταῦτα ἐπέπληξε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαύμαζον καὶ ἔλεγον· «Ποῖος εἶνε οὗτος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑποτάσσονται;

Ῥητ. Ματθ. ΚΗ', 18. Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

8. Ὁ Ἰησοῦς ἀνίστα τὸ θυγάτριον τοῦ Ἰαίρου

α'. Ὁ Ἰάειρος εἶχε θυγατέρα μονογενῆ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ. Καὶ ὁ Ἰάειρος ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρεκάλει

αὐτὸν νὰ θεραπεύσῃ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς λυπηθεὶς τὸν Ἰαεῖρον ἐπορεύετο εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ τότε ἔρχεται ἄνθρωπος ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ἰαεῖρου καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· «Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· μὴ ἐνόχλει τὸν διδάσκαλον», «Ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους ἐκείνους εἶπε πρὸς τὸν Ἰαεῖρον· «Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε καὶ θὰ σωθῇ τὸ θυγάτριόν σου». Μετ' ὀλίγον ἔφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰαεῖρου· τότε πάντες ἔκλαιον· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· «Μὴ κλαίετε· τὸ κοράσιον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται». οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀκούσαντες ταῦτα περιεγέλων τὸν Ἰησοῦν, διότι ἐγίνωσκον ὅτι ἀπέθανεν· οὗτος δὲ εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ κρατήσας τὸ θυγάτριον ἐκ τῆς χειρὸς ἐφώνησεν· «ὦ θυγάτριον, ἀνάστα»· καὶ εὐθὺς ἐπέστρεψεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ περιεπάτει· ὁ δὲ Ἰησοῦς διέταξε νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸ νὰ φάγῃ καὶ ἐθαύμασαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ.

Ῥητ. Παροιμ. ΙΕ', 29. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει.

9. Ὁ Ἰησοῦς ἀνιστᾷ νεανίσκον ἐν Ναὶν

α'. Ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο εἰς τὴν πόλιν Ναὶν· ἐπορεύοντο δὲ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀρκετοὶ μαθηταὶ καὶ λαὸς πολὺς. Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως Ναὶν, τότε ἐφέρετο ἔξω νεκρὸς νεανίσκος, ὁ ὁποῖος ἦτο μονογενὴς υἱὸς εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Αὕτη δὲ ἦτο χήρα καὶ ἔκλαιε πολὺ. Καὶ λαὸς τῆς πόλεως ἀρκετὸς ἦτο μετ' αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, καθὼς εἶδε τὴν μητέρα τοῦ νεανίσκου κλαίου-

σαν, ἐλυπήθη αὐτὴν καὶ εἶπε· «Γύναι, μὴ κλαῖε, καὶ ἤγγισεν εἰς τὴν νεκροθήκην· τότε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐβάσταζον αὐτὴν, ἐστάθησαν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· «Νεανίσκε, ἀνάστα». Τόσον μόνον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ νεκρὸς ἀνεκάθισεν ἐπὶ τῆς νεκροθήκης καὶ ἤρχισε νὰ ὀμιλῇ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔδωκε τὸν νεανίσκον εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, πάντες δὲ ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ῥητ. Ψαλμ. ΕΖ', 21. Τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

10. Ὁ Ἰησοῦς τρέφει 5000 ἄνδρας

α'. Ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ⁵¹ καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Λαὸς δὲ πολὺς ἤρχετο ἐκεῖ διὰ νὰ ἀκούῃ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Ἀφοῦ δὲ εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν λαὸν τὸν πολὺν εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· «Πόθεν θὰ ἀγο-

ράσωμεν ἄρτους, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι;» Τότε λέγει εἰς μαθητῆς· «Ἐπάρχει ἐδῶ ἐν παιδάριον, τὸ ὅποσον ἔχει πέντε ἄρτους καὶ δύο ὑψάρια. Ἄλλὰ τί θὰ χρησιμεύσωσι ταῦτα εἰς τόσους πολλοὺς ἀνθρώπους;» Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε· «Προσκαλέσατε τὸ παιδάριον ἐκεῖνο ἐδῶ καὶ διατάξατε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσιν.

β'. Οἱ μαθηταὶ διέταξαν τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσιν. ὑπῆρχε δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἦσαν πέντε χιλιάδες. Τότε ἔλαβεν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τοῦ παιδαρίου τοὺς ἄρτους καὶ τὰ ὑψάρια ἠύλογησεν αὐτά, ἠύχαρίστησε τὸν Θεὸν καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἔδωκαν εἰς τοὺς καθημένους ἀνθρώπους καὶ ἄρτους καὶ ὑψάρια· ἔφαγον δὲ ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν. Ἐπειτα δὲ συνήθροισαν οἱ μαθηταὶ τὰ περισσεύματα καὶ ἐγένευσαν δώδεκα κοφίνια. Οἱ δὲ ἄνθρωποι πάντες ἐθαύμασαν.

Ῥητ. Ψαλμ. ΡΜΔ', 45. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, Κύριε, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

11. Ὁ Ἰησοῦς εὐλογεῖ τὰ παιδιά

α'. Πολλοὶ μητέρες προσέφερον τὰ μικρὰ αὐτῶν παιδιά πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νὰ εὐλογήσῃ αὐτά. Οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καθὼς εἶδον τὰς μητέρας, ἐπέπληττον αὐτάς καὶ ἐμπόδιζον νὰ φέρωσιν τὰ παιδιά πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς Χριστός, ὅτε εἶδε τοῦτο ἐθυμώθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· «Ἀφήσατε τὰ παιδιά νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμὲ καὶ μὴ ἐμπόδιζετε αὐτά· διότι διὰ ταῦτα παιδιά

εἶνε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Μετὰ ταῦτα ἐπλησίασαν αἱ μητέρες τὰ παιδιά εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, οὗτος δὲ

ἔλαβεν αὐτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, ἔθετε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὰ παιδιά καὶ ἠύλόγει αὐτά.

Ῥητ. Α' Ἰωάν. Δ', 49. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. — Λουκ. ΙΗ, 16. Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12. Ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ζακχαίου

α'. Ἐν τῇ Ἱεριχῷ κατῴκει ἄ.θρωπος πλούσιος, ὁ ὁποῖος ὀνομάζετο Ζακχαῖος· οὗτος ἐζήτηε νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ

δὲν ἠδύνατο, διότι λαὸς πολὺς ἠκολούθει πάντοτε τὸν Ἰησοῦν καὶ διότι αὐτὸς ἦτο μικρὸς κατὰ τὸ ἀνάστημα. Ἄλλ', ὅτε διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ, ὁ Ζακχαῖος ἔτρεξεν ἔμπροσθεν καὶ ἀνέβη εἰς συκομορέαν διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόν· διότι πλησίον ἐκείνης ἔμελλε νὰ διέλθῃ ὁ Ἰησοῦς. Καθὼς ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασεν εἰς τὴν συκομορέαν καὶ εἶδε τὸν Ζακχαῖον ἐπάνω αὐτῆς εἶπε πρὸς αὐτόν· « Ζακχαῖε, κατάβα ταχέως, διότι σήμερον πρέπει νὰ μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου ».

β'. Ὁ Ζακχαῖος κατάβας ταχέως ὑπεδέχθη τὸν Ἰησοῦν μετὰ μεγάλης χαρᾶς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ὅλοι ὅσοι ἔβλεπον ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ζακχαίου κατηγοροῦν τὸν Ἰησοῦν λέγοντες, ὅτι ὁ Ζακχαῖος εἶνε ἄνθρωπος ἁμαρτωλός ». Ἄλλ' ὁ Ζακχαῖος σταθεὶς ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν· « Ἰδού, Κύριε, τὰ ἡμίση ὑπάρχοντά μου δίδω εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐάν τινα ἠδίκησά τι, δίδω εἰς αὐτὸν τετραπλάσιον. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε· « Σήμερον σωτηρία ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ».

Ῥητ. Παροιμ. ΚΗ', 13. Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοκῆσεται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται.

13. Ὁ Ἰησοῦς εἰσέρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ

α'. Ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέβαινον εἰς Ἱερουσαλήμ. Πλησίον τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπῆρχε χωρίον, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο Βηθφαγῆ· ὅτε ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγγισαν εἰς Βηθφαγῆ, λέγει πρὸς δύο μαθητάς· « Ὑπάγετε εἰς Βηθφαγῆ, καὶ εὐθὺς καθὼς θὰ εἰσέρχησθε ἐκεῖ, θὰ εὑρητε ὄνον δεδεμένην καὶ ὠλάριον μετ' αὐτῆς· λύσατε αὐτά

καὶ φέρετε ἐδῶ. Οἱ δύο μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς Βηθφαγῆ, εὔρον τὴν ὄνον καὶ τὸ πωλᾶριον δεδεμένα παρὰ τὸν δρόμον καὶ λύσαντες αὐτὰ ἔφεραν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ἐπάνω δὲ εἰς τὸ πωλᾶριον ἔβαλον τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰησοῦς.

β'. Ἐπειτα ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰσῆρχοντο εἰς Ἱερουσαλήμ. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔστρωσαν τὰ ἐνδύματα αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διήρχετο ὁ Ἰησοῦς, ἄλλοι δὲ πάλιν ἔκοπτον κλάδους καὶ ἔστρωνον ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὅσοι ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι ἦρχοντο κατόπιν αὐτοῦ, ὅλοι ἐκραζον καὶ ἔλεγον· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐσείσθη δὲ ὅλη ἡ πόλις καὶ πάντες

ἔλεγον· «Τίς εἶνε οὗτος;» ὁ δὲ λαὸς ἔλεγον· «Οὗτος εἶνε ὁ Ἰησοῦς».

Ῥητ. Ματθ. ΚΑ', 9. Ὁσάννᾳ τῷ υἱῷ Δαβίδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁσάννᾳ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

14. Ὁ Ἰησοῦς συλλαμβάνεται καὶ καταδικάζεται εἰς θάνατον

α'. Ὁ Ἰησοῦς κατηγορεῖ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων διὰ τὰ κακὰ ἔργα αὐτῶν· οὗτοι δὲ τόσον ὠργίσθησαν ἐναντίον αὐτοῦ, ὥστε ἀπεφάσισαν νὰ φονεύσωσιν αὐτόν, ἀλλὰ κρυφίως, διότι ἠγάπα αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ἐφοβοῦντο νὰ πράξωσι τοῦτο ἐν τῷ φανερῷ. Μίαν νύκτα ὁ

Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εὐρίσκοντο ἐντὸς ἐνὸς κήπου· καθὼς ἔμαθον τοῦτο οἱ ἀρχιερεῖς ἀπέστειλαν στρατιώτας καὶ ὑπηρέτας καὶ συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν.

β'. Οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ὑπηρέται συλλαβόντες τὸν Ἰησοῦν ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸν μέγαν ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Καϊάφας. Ἐκεῖ συνηθροίσθησαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν νὰ εὕρωσι ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν· ἀλλὰ δὲν εὔρον. Τότε ἐπλησίασεν ὁ Καϊάφας καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ εἰς ἡμᾶς, ἐὰν σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτόν· «Ἀπὸ τώρα θὰ ἴδῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.»

Καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ὁ ἀρχιερεὺς διέσχισε τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ καὶ εἶπεν· «Ἴδού τώρα ἀκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. Τί χρειαζόμεθα πλέον μάρτυρας; Τί λοιπὸν ἀποφασίζετε; Τότε ὅλοι ἀπεκρίθησαν· «Πρέπει νὰ θανατωθῇ». Ἐπειτα δὲ ἔπτυσον εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐρράπιζον αὐτόν καὶ ἔλεγον. «Προφήτευσον εἰς ἡμᾶς Χριστέ, τίς σὲ ἐκτύπησεν».

Ῥητ. Πέτρ. Β', 22. Ὁ Χριστὸς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. — Α', Κορινθ. ΙΓ' 7. Ἡ ἀγάπη πάντα ὑπομένει.

15. Ὁ Ἰησοῦς σταυροῦται καὶ ἀποθνήσκει

β'. Ἦτο πρωΐα τῆς Παρασκευῆς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι παρέδωκαν τότε τὸν Ἰησοῦν εἰς τοὺς στρατιώτας· οὗτοι δὲ ὠδήγησαν τὸν Ἰησοῦν ἔξω τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ. διὰ νὰ σταυρώσωσιν αὐτόν. Τὸν δὲ σταυρὸν ἐβάσταζεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς·

ἀλλ' ἔπειτα ἠγγάρευσαν ἄνθρωπόν τινα, ὅστις ἐσήκωσε τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μήτηρ δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλαι γυναῖκες ἠκολούθουν τῷ Ἰησοῦ μακρόθεν καὶ ἔκλαιον, οἱ δὲ στρατιῶται, ἄφου ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς τόπον, ὃ ὁποῖος ἐλέγετο Κρανίον,

ἔστησαν ἐκεῖ τὸν σταυρὸν καὶ ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσήχετο καὶ ἔλεγε «Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς, διότι δὲν γινώσκουσι τί πράττουσι» (Πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι).

β'. Ὅτε ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτο ὥρα ὡς ἕκτη· τότε ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως τὴν ὥραν τὴν ἐνάτην. Κατὰ δὲ τὴν ὥραν τὴν ἐνάτην εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· «Διψῶ». Ἐκεῖ πλησίον ὑπῆρχε σκεῦος γεμάτον ἀπὸ ὄξος. Εἰς δὲ στρατιώτης ἐγένετο σπύγγον, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς καλάμην καὶ ἐπότιζε τὸν Ἰησοῦν. Μετ' ὀλίγον δὲ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· «Πάτερ εἰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου.» Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ δὲ στρατιῶται, οἱ ὅποιοι ἐφύλαττον ἐκεῖ, ἐθαύμαζον καὶ ἔλεγον· «Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς Θεοῦ ἦτο». Οἱ δὲ γνωστοὶ τοῦ Ἰησοῦ ἴσταντο μακρόθεν καὶ ἔκλαιον.

Ῥητ. Ἰωάν. Γ', 14. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθεισιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16. Ὁ Ἰησοῦς ἀνίσταται

α'. Ἀνθρωπος πλούσιος, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἰωσήφ καὶ ἡγάπα τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῶν Ἰουδαίων τὸν Πιλάτον τὴν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Πιλάτος διέταξε καὶ ἐδόθη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν Ἰωσήφ. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐτύλιξεν αὐτὸ εἰς σινδόνα καθαρὰν καὶ ἔθαψεν εἰς μνημεῖον λίθινον νέον. Ἐπειτα δὲ ἐκύλισε λίθον μέγαν ἐπάνω εἰς τὸ

μνημεῖον καὶ ἀνεχώρησεν. Δύο δὲ γυναῖκες Μαρία ἡ Μαγδαληνή καὶ Μαρία Ἰωσή, ἔβλεπον μακρόθεν τοῦ θάπτεται ὁ Ἰησοῦς. Τὴν δὲ Κυριακὴν πολὺ πρῶτ' ἐγένετο σεισμὸς μέγας· διότι ἄγγελος Κυρίου κατέβη ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ μνημείου καὶ ἀνέστη ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐκάθητο δὲ ἄγγελος ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μνημείου.

β'. Εἶχεν ἀνατεῖλαι ὁ ἥλιος· τρεῖς δὲ γυναῖκες ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον διὰ νὰ ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ δι' ἄρωμάτων, «Ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδον τὸν ἄγγελον, ἐφοβήθησαν. Οὗτος δὲ εἶπε πρὸς αὐτάς· «Μὴ φοβεῖσθε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη· δὲν ὑπάρχει ἐδῶ. Ὑπάγετε καὶ εἶπατε τοῦτο πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ». Αἱ δὲ γυναῖκες ἔφυγον ταχέως καὶ μετὰ χαρᾶς ἔτρεξαν πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτούς· «Ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη».

Ῥητ. Ἰωάν. ΙΑ', 25. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κὲν ἀποθάνῃ, ζήσεται. — «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἁριστάμενος».

Ἀπόσπασμα

τῆς κρίσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος ἐπιτροπῆς
τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου*.

Ἡ «Ὀδηγητικὴ πραγματεία» συγκειμένη ἐκ μιᾶς καὶ πενήτηνδεκα σελίδων εἰς β' κοινού γραφικοῦ χάρτου συντεταγμένη μὲν ἐστὶν ἐπὶ τῇ βάσει, ὡς αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ὁμολογεῖ, ὁμοίων συγγραμμάτων δοκίμων Γερμανῶν παιδαγωγῶν καὶ ἄλλων μὲν, μάλιστα δὲ τῆς ὑπὸ Kehr «Praxis der Volksschule» καὶ τῆς ὑπὸ Schütze «Evangelische Schulkunde», ἔξ οὗ πολλά αὐτολεξεῖ μεταφράσας παρέλαβεν, ἀλλ' ἔμως δὲν ἠκολούθησεν ἀβασανίστως πᾶσι τοῖς παρ' ἐκείνοισι, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ὀδηγούμενος διδασκαλικῆς πείρας ἐξελέξατο ἐξ αὐτῶν τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τείνοντα παραλιπῶν μὲν τὰ παρ' ἡμῖν μὴ ἀριόττονα, προσθεῖς δὲ καὶ τινὰ παρ' ἐκείνοισι ἐλλείποντα· τὰ δὲ παρ' αὐτῶν εἰλημμένα πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς μεθαρμόσας καὶ μεταβαλὼν, οἰκονομήσας δὲ καὶ διατάξας τὴν ὕλην καθ' ἓν τρόπον αὐτὸς ἀρμοδιώτερον ἐνόμισεν· ἄπερ ἀριδῆλως μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ φερέπονος συγγραφεὺς σπουδαίως μὲν περὶ τὸ θέμα διέτριψε, καλῶς δὲ καὶ ἐπισταμένως τὰς Ἀγίας Γραφὰς ἐμελέτησεν, ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ τὰ περὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων παρὰ τοῖς Γερμανοῖς πρὸς τὰ ἡμέτερα παρέβαλε, καὶ οὕτω καὶ ὑπὸ τῆς ἐμπειρίας ἀγόμενος ἐπεχείρησε τῇ συγγραφῇ τῆς τε πραγματείας ταύτης καὶ τῶν ἀγιογραφικῶν αὐτοῦ ιστοριῶν**, ἄπερ λίαν ἐπιτυχῶς διεξήγαγε σύμμετρον καὶ

* Ἡ δὴ κρίσις λίαν ἐκτενῆς οὖσα ἀνεγνώσθη ἐν τῇ κήθουσῃ τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεμ. Σαλτέλη, εἰσηγητοῦ τῆς ἐκπαιδ. ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν ἐπίστατον ἑορτὴν αὐτοῦ τελεσθεῖσαν τῇ 10 Μαΐου 1881.

** Τῶν εἰς τὸν Καραπανεῖον ἀγῶνα ἀποστέλλόντων πέντε φυλλαδίων τὰ μὲν τέσσαρα πρῶτα τῆς ἱστορίας περιέχοντα ἔφερον κοινὸν ὄνομα «Ἀγιογραφικαὶ Ἱστορίαι», τὸ δὲ πέμπτον τὸ τὰς ὀδηγίας περιλαμβάνον ἐκαλεῖτο «Ὀδηγητικὴ Πραγματεία». εὐν δ' αὕτη μὲν ἐπικαλεῖται «Ὀδηγητικὸν Δοκίμιον», ἐκτείνει δ' ἐκπλήξ «Ἱερὰ Ἱστορία μετὰ φηγῶν».

ἄριστον ἀπαρτίσας ἔργον· ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπὸ καρδίας συγχαίρει αὐτῶ.

Τῶ δὲ ἀνωνύμῳ* συγγραφεῖ τῶν Ἀγιογραφικῶν ἱστοριῶν καὶ τῶ κ. Γ. Γεράκη (συγγραφεῖ τῆς ἀριθμητικῆς) πρὸς τοῖς ἐπαίνοις καὶ χάρισι καὶ τὸ χρηματικὸν ἀπονέμει γέρας διὰ τὴν εἰς πάντα εὐδοκίμησιν καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν ὄρων τοῦ ἀγῶνος ἐκπλήρωσιν, συγχαίρουσα ἅμα ἀπὸ καρδίας αὐτοῖς καὶ εὐχομένη νὰ ἴδῃ ὡς τάχιστα ἐκδεδομένα εἰς φῶς τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς ὠφέλειαν τῶν διδασκομένων καὶ ὁδηγίαν τῶν διδασκόντων.

Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ

Κ. Ξανθόπουλος	πρόεδρος
Ἦρ. Βασιάδης	
Χρ. Χατζηχρήστου	
Ἄθ. Θεοδωρίδης	
Ν. Παρανίκας	
Ἄβρ. Μαλιάκας	γραμματεὺς
Θεμ. Σαλτέλης	εἰσηγητῆς

*Τὰ φυλλάδια ἀπεστάλησαν ἀνωνύμως φέροντα ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὡς κοινὸν γινώρισμα τότε τὸ γραφικὸν ῥητόν· «Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ὁ ἐρχόμενος πρὸς με οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ διψήσῃ πώποτε» (Ἰωάν. Σ'. 35).

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

1. Η γλώσσα είναι ένα σύστημα συμβόλων που χρησιμοποιούμε για να επικοινωνήσουμε με τους άλλους. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

2. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

3. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

4. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

5. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

6. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

7. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

8. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

9. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

10. Η σημασία των λέξεων αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο που τις χρησιμοποιούμε. Για παράδειγμα, η λέξη "πίστολι" μπορεί να σημαίνει ένα όπλο ή μια πιστολιά.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

	αρ. Λ.
*Αλφαριθμητάριον μικρὸν κατὰ τὸν νέον Ὁδηγόν	5
*Αλφαριθμητάριον μεταῖον ὑπὸ Ι. Π. Κ.	5
*Αλφαριθμητάριον μέγα ὑπὸ Ι. Π. Κ.	15
*Αλφαριθμητάριον ὑπὸ Δ. Α. Κορομηλᾶ	25
*Αναγνωσματοτάριον ὑπὸ Δ. Σ. Β.	20
*Αναγνωσματοτάριον ὑπὸ Δ. Α. Κορομηλᾶ	30
*Αριθμητικὴ πρακτικὴ Γεράκη κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Γάλλου Ι. Λοιζέρου Φυλλάδιον Α' λεπτ. 75. Β' δραχ. 1. Γ' 1,25.	
Βίος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.	60
Γεωγραφίας στοιχειώδη μαθήματα ὑπὸ Β. Π. Β.	35
Διδασκαλία Ἑλληνικῆς Ἱστορίας Ἰρβιγγος	45
*Ἐγχειρίδιον Χριστιανικὸν ὑπὸ Δ. Α. τοῦ Λαρθάρους.	45
Εὐχαὶ δεήσεις καὶ ἄσματα	40
Θέλητρον γραμματικῆς μέρος Α' λ. 40, μέρος Β' λ. 45	
*Ἱερᾶς Ἱστορίας συνοψις ὑπὸ Κοραῆ	40
*Ἱερᾶ Ἱστορία μετ' εἰκόνων ὑπὸ Γ. Ι. Τσιάνια Κύκλος Α' λεπτ. 35, Κύκλος Β' λ. 70. Κύκλος Γ' ἡμικ. Α' λ. 80. Ὁδηγητικὸν Δοκίμιον λ. 50.	
*Ἱερᾶ Κατηγήσεις μικρὰ ὑπὸ Κοραῆ	5
*Ἱερᾶς Κατηγήσεις Συνοψις ὑπὸ Κοραῆ	25
Κλεις τῆς Ἀναγνώσεως ὑπὸ Ἀργυροῦ	65
*Ὁδηγὸς τῆς Κλειδὸς τῆς Ἀναγνώσεως	20
Περίληψις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου	45
Περίληψις τῶν Πράξεων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων	45
Περίληψις νεωτάτης τῆς Π. καὶ Ν. Διαθήκης μετὰ εἰκόνων	20
Περὶ τοῦ Θείου Νόμου ὑπὸ Ι. Π. Κ.	40
Προσευχαὶ ἢ μάθημα Χριστιαν. διδασκαλίας	5
Φιλὸστοργος κέρη διήγημα	60
Χρηστοθήβεια Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου	1, 25

Τιμᾶται Λεπτῶν 35